

> Døden i skyggen

En kutter kommer duk-duk-duk-ende ind til kajen. Der råbes. Manden med buen hjælper med en trosse. Han har forinden lagt buen fra sig på en hvid fiskekasse med is, hvori der ligger en stor fisk på ca. tre kg og en mindre på ca. det halve. I en times tid har han stået i skyggen under et halvtag og stirret intenst ud over vandet. Lige så pludselig multerne er dukket op, er de nu som sunket i havnen igen. Tre unge knægte i spraglede badeshorts springer i vandet 50 meter fra buejægeren. Han smiler til mig og siger: - Kom, vi prøver ovre på den anden side i stedet for.

Der er kø ved iskiosken i midtbyen. De to tyske lystfiskere sidder på et par udestole og guffer kæmpe isvaffler i sig. Rundt omkring stole og borde med isspisende turister hopper gråspurve rundt og snupper smuler. Et par børn forsøger at fange dem til forældrenes udelte begejstring. Vi kører om til nordsiden af havnen. Et par store drenge lægger behændigt en lille motorbåd til kaj. - Fik I udsolgt i dag? spørger manden med buen. Drengene svarer, at de er hjemme efter nye forsyninger. Deres to kasser med is blev solgt på rekordtid, da de sejlede ud af havnen ud i Vesterhavet og bare en kilometer fra Hvide Sande lagde ind til de mange badegæster på stranden. Derude i Vesterhavet svømmer der også masser af multer rundt, men der er de meget vanskeligere at få øje på - og jage.

Specialudstyr

Vi sætter os og tager en kop kaffe fra termokanden. Manden med buen hedder Søren Breum og er tidligere fisker og Falckmand. Efter en arbejdsulykke er han på stærkt nedsat arbejdstid. Fritiden bruges til jagt, og Søren elsker sine vestjyske terræner, uanset om det drejer sig om trækjagt på ænder og gæs ved Ringkøbing fjord, riffeljagt efter rå- og kronvildt eller buejagt efter alt jagtbart - også det i vandet. Han er født og opvokset i Hvide Sande og kender gud og hvermand. Og de kender ham. De varmeste sommermåneder ses han ofte liste rundt i afslappet stil langs Hvide Sandes mange moler og anløbsbroer på evig jagt efter multer. Alene i sæsonen 2009 skød han over 40 multer med bue og pil. - Jeg synes, det er helt fantastisk spændende at skyde fisk i van-

Lovgivningen vedr. buejagt/ „buefiskeri“ i saltvand

Buejagt i ferskvand er forbudt i Danmark. Buejagt i saltvand er tilladt i Danmark. Buejagten eller buefiskeriet (vælg selv!) efter bl.a. multer er ifølge Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri reguleret via fiskeriloven, da udøvelsen side-stilles med brug af fiskestang, harpun (ved snorkling/dykning), pilk og rejstrygenet. Samtlige nævnte redskaber er lovgivningsmæssigt definerede som „lette håndredskaber“ - og dermed lovlige. Der har været en del usikkerhed omkring tolkningen af love og bekendtgørelser, for så vidt angår buejagt/buefiskeri i saltvand, men i forbindelse med denne artikels tilblivelse, har Jæger kontaktet en jurist i Fiskeridirektoratet, der - med reference til fiskeriloven - klart svarer, at brug af bue til fiskeri/jagt i saltvand som beskrevet i nærværende artikel vil være at betragte som „fiskeri med lette håndredskaber“ og således tilladt i saltvand i henhold til fiskerilovens bestemmelser. Direktoratet oplyser for en sikkerheds skyld, at der ikke må stanges/jages (herunder ej heller med bue skydes efter) ål, jvf. § 16 i bekendtgørelse nr. 1199 af 11. december 2008 om rekreativt fiskeri i salt- og ferskvand samt redskabsfiskeri m.v. i ferskvand.

OBS! Der kræves fisketegn for at udøve denne form for „fiskeri“, og så skal man selvfølgelig forinden have sat sig ind i lokale regler og bestemmelser og i øvrigt vise hensyn over for andre naturbrugere.

det. Fiskene bevæger sig stort set konstant, så der skal både holdes foran og under, da det er nødvendigt at korrigere for lysets brydning i vandet. I starten skød jeg ofte forbi, men i al

beskedenhed så rammer jeg temmelig ofte nu. Udstyret, jeg bruger, er designet til netop jagt på fisk. Buen er ikke speciel hård at trække, da der skydes på korte afstande, og pilen og

En del af tiden går som på al anden jagt med at vente.

Tyklæbet multe

Den tyklæbede multe (*Chelon labrosus*) er en subtropisk pigfinnefisk, som kan blive op til 80 cm lang og veje op til seks kg. Udbredelsesområdet er fra Middelhavsområdet og op til den norske kyst. Den er gennem de senere år blevet en ret almindelig – sine steder meget almindelig – sommergæst både langs Vestkysten og i Kattegat. Multen er en stimefisk, som ofte opsøger å- og fjordmundinger, og i mange danske havne kan man sommeren igennem se fiskene søge føde tæt på vandoverfladen. Erhvervsmæssigt fanges der en del, især i bundgarn, ikke mindst fordi forbrugerne har fået øjnene op for det hvide, velsmagende og sunde (omega-3-fedtsyrer!) fiskekød, som egner sig til både dampning, stegning og grillning. På lystfiskergrej kan multen overlistes med både franskbrød og flue, men da den primært er vegetar, er det ikke ganske nemt. Fisken har naturligvis fået sit navn pga. den kraftige overlæbe, der er fyldt med hornede, vorteagtige knopper, med hvilke den er i stand til at raspe alger af sten og bolværk. Den har i øvrigt af samme grund en meget muskuløs mave, der kan minde om fuglenes kråse. Multen har været opdrætsfisk siden faraoernes tid, men p.t. er der så vidt vides ingen igangværende fiskeopdrætsprojekter med multer i Danmark.

især pilespiden er designet, så en gennemskudt fisk ikke har en chance for at slippe såret bort. Pilen og buen er forbundet med en tynd, men stærk snor, som sikrer, at fisken kan landes

med en slags fiskehjul påskruet buen, næsten som en lystfisker gør det, fortæller den ivrige vestjyde.

Drengene med „isbåden“ er igen kommet tilbage. Smilene på deres an-

sigter fortæller, at de er klar til en tredje tur. Lige inden de glider ind mod den solide anløbsbro, opdager Søren en fisk, der langsomt svømmer ind under broen, vi står på.

Så englene synger

Vi vender os om som på kommando, nikker til hinanden og tager et par skridt til, så vi står med front mod vandet på anløbsbroens „bagside“. Søren trækker buen, og i det samme kommer multen glidende igennem vandet bare fem meter fra os. Pludselig drejer den og svømmer ind i skyggen af en kutter. – Er du klar? grynter Søren.

Samtidigt med at motoren på kame-ræet ræser af sted med otte billeder i sekundet, flyver pilen igennem luften, bryder vandets overflade og et sprøjt markerer træf. Dagens tredje multe må efterfølgende ligge på lit de parade sammen med de andre i fiskekassen. – Og jeg kan godt sige dig, at efter filetering og 20 minutter på grillen så smager den, så englene synger, siger Søren og smiler, da han forærer mig dagens største multe. Samme dags aften får jeg det bekræftet. Deserten bestod i øvrigt af rabarberkompot. Og det var, som det skulle være. mahetro@tdcadsl.dk

Dagens to første multer skudt med få minutters mellemrum.